

Hans Knudsen: Da mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre de få bemærkninger, vort parti har at gøre til forslaget om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

Grundlaget for lovforslaget er den udvikling, der i de senere år har fundet sted på forsikringsområdet, specielt for visse forsikringsarter, hvorefter de lovbestemmelser, der gælder for statsanstaltens virksomhed, ikke mere kan siges at være tidssvarende. Det er kun naturligt, at man ændrer disse lovbestemmelser således, at der bl. a. kan tillades præmiefritagelse i tilfælde af invaliditet og indføres bonustillæg til forsikringer, som udbetales i rater. Det må være helt naturlige ændringer, vi foretager her.

Samtidig foreslås ved en ajourføring de maksimale beløb, som statsanstalten kan forpligte sig til at udrede, forhøjet fra 1 mill. kr. til 1,5 mill. kr., fra 100 000 kr. til 150 000 kr. og fra 50 000 kr. til 100 000 kr. De gamle beløb har stået uændrede fra 1946, og vi kan derfor uden videre tiltræde denne ajourføring.

Den højtærede finansminister vil gerne have disse lovændringer gennemført, inden folketinget tager juleferie, således at loven kan få gyldighed i hvert fald fra nytår. Det har mit parti intet imod, men så må det også være en forudsætning, at folketinget kan tiltræde lovforslaget, som det foreligger, og at vi kan undlade udvalgsbehandling. Er der ønske om en mere grundig behandling af ændringerne eller ønske om samtidig behandling af andre problemer vedrørende den lovgivning, der gælder for statsanstalten, ja, så vil det ikke være muligt at få lovforslaget færdigbehandlet før engang i januar måned. Men som sagt, mit parti er villigt til at gennemføre de nye bestemmelser uden nærmere behandling i udvalg, sådan at de kan blive gyldige allerede fra 1. januar, og jeg håber, vi her i tinget kan blive enige om at tiltræde dette.

Paabøl: Mit parti tiltræder de foreslåede ændringer. Det gælder både den foreslåede udvidelse af adgangen til præmiefritagelse i tilfælde af invaliditet og indførelse af bonustillæg til forsikringer, der udbetales i rater, og det gælder også forhøjelsen af de

maksimale beløb, som statsanstalten kan forpligte sig til at udbetale.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen sagde, at det i virkeligheden kun drejer sig om en ajourføring. Disse beløb blev senest fastsat i 1946, og der er jo sket en stærk inflatorisk udvikling siden den tid. I det hele taget mener vi, at de foreslåede ændringer er rimeligt begrundet i den økonomiske udvikling og også i de ændrede skattemæssige forudsætninger, som er en følge af ændringer i skatte-lovgivningen.

Når jeg alligevel ikke mener, det vil være rimeligt at vedtage det foreliggende lovforslag uden udvalgsbehandling, er det, fordi jeg mener, at man i udvalget må se på statsanstaltens skattemæssige stilling. Det må efter min opfattelse være et selvfølgeligt princip, at statsvirksomheder, der — som statsanstalten gør det — konkurrerer med private erhvervsvirksomheder, må gøre det på lige vilkår, derunder også skattemæssigt; og det er, så vidt jeg ved, ikke tilfældet for statsanstaltens vedkommende. Statsanstalten ejer flere faste ejendomme, som den udlejer — den udlejer også en væsentlig del af den ejendom, den selv bebor — og statsanstalten er fritaget for ejendomsskatter og, så vidt jeg ved, også for indkomstskatter.

Jeg ved, at dette spørgsmål har været behandlet i udvalget angående ligningslovforslaget, og at den højtærede finansminister dér har henvist til, at man kunne behandle det i forbindelse med dette lovforslag. Jeg benytter derfor den anledning, som det foreliggende lovforslag giver mig, til at anmode om, at vi får fyldestgørende oplysninger om statsanstaltens skattemæssige stilling, således at vi kan komme til bunds i dette spørgsmål.

Erna Sørensen: Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fanger, er på grund af sygdom forhindret i at være til stede i dag. Jeg vil derfor på hans vegne udtrykke det konservative folkepartis tilslutning til det foreliggende lovforslag. Så vidt det kan ses, drejer det sig om en naturlig ajourføring af de forskellige bestemmelser, grundet på kronens svigtende værdi.

For så vidt der forlanges en nærmere behandling i et udvalg, er vi selvfølgelig enige i, at et sådant skal nedsættes; men i og for